

Een jaar dat we nooit kunnen vergeten

WAAR GEBEURD VERHAAL
EEN JAAR DAT WE NOOIT KUNNEN VERGETEN

Anja Roberts



Voorwoord

Waarom schrijf ik dit boek is het om de pijn te verwerken, is het om dat ik zoek hoe dit is kunnen gebeuren door de vuile rook die ze naar boven sturen of is het gewoon om het met andere mensen te delen wat we beleefd hebben.

De vervuiling van de lucht mogen we ook niet onderschatten laat staan de groenten en fruit die bewerkt worden met allerlei pesticiden de uitlaatgassen van de wagens enz.

Mensen zeggen vaak je leven moet verder gaan. Maar ze weten niet welke gebeurtenis wij dragen op onze rug.

Mensen zeggen vaak dingen zonder na te denken, maar ze weten niet hoe erg ze iemand hiermee kunnen krenken.

Mensen zeggen vaak heb je een traan op een wang van te huilen, maar ze zouden echt hun leven voor geen goud met ons willen ruilen. Steun van je vrienden moet je niet verwachten tot ze het zelf zullen meemaken, dan pas gaan ze weten wat ons is overkomen zullen ze spijt hebben , spijt komt nog al dikwijls te laat.

Je leven is niet meer zoals vroeger er is zoveel gebeurt zoveel dingen dat je niet meer kunt wat vroeger geen probleem was.

Het enige is er proberen mee te leven wat niet gemakkelijk is had nooit kunnen denken dat dit zo zwaar zo zijn om te verwerken.

Je mag blij zijn als je gezond bent als je alles gewoon kunt doen.

Je mag blij zijn met het leven als je er ook van genieten mag.

Je mag blij zijn met deze mooie dingen want soms raak je ze zomaar kwijt.

En niets is vanzelfsprekend al besef je dat niet altijd.